



ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΕΜΠ

Όχι στο όνομά μας Η δημοκρατία θα νικήσει στο Πανεπιστήμιο

Σαν πανεπιστημιακοί δάσκαλοι του ΕΜΠ νιώθουμε την ανάγκη να απευθυνθούμε στους συναδέλφους μας, τους φοιτητές μας και όσους νοιάζονται για το Δημόσιο Πανεπιστήμιο σε μια κρίσιμη στιγμή.

Βλέπουμε με αγωνία όσα γίνονται στο ΕΚΠΑ και πολύ περισσότερο όσες σχετικές γνώμες και ειδήσεις διακινούνται στα κανάλια και τον τύπο. Μας εξέπληξε η συμπεριφορά του κ. Φορτσάκη πρύτανη του ΕΚΠΑ που με εξαιρετικά επιθετικό τρόπο επιχειρεί να εμφανιστεί ως εγγυητής της τάξης αλλά και της πολιτειακής ομαλότητας. Ποιας τάξης άραγε; Αυτής που απαγορεύει με τα ΜΑΤ την είσοδο σε φοιτητές και συναδέλφους στις συνεδριάσεις των οργάνων του ΕΚΠΑ; Οργάνων που υποτίθεται ότι πρέπει να αναζητούν συναινετικές λύσεις στην κατεύθυνση της υπεράσπισης του Δημόσιου Πανεπιστημίου σε μια περίοδο που βάλλεται ευθέως από πολιτικές απαξίωσης του; Και ποιας πολιτειακής ομαλότητας άραγε; Αυτής που εμφανίζει την είσοδο στο ΕΚΠΑ βουλευτών του Ελληνικού Κοινοβουλίου ως πολιτειακή εκτροπή;

Ανησυχούμε βαθιά όταν ένας πανεπιστημιακός δάσκαλος απευθύνεται τόσο απαξιωτικά στους φοιτητές του, ακόμα και εάν η δική τους κριτική είναι έντονη: τους φοιτητές και τις φοιτήτριές μας που αγωνίζονται για ένα δημοκρατικό και ελεύθερο από πολιτικές και οικονομικές κηδεμονίες πανεπιστήμιο τους σεβόμαστε, ακόμη και αν δεν συμφωνούμε πάντα με τις επιλογές του αγώνα τους. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι γι' αυτούς πασχίζουμε καθημερινά και για τη δική τους εκπαίδευση αγωνιζόμαστε απέναντι σε όσους τους στερούν το μέλλον και τους καταστρέφουν τη ζωή.

Αναρωτιόμαστε για τις προτεραιότητες, τα σχέδια και τις ευθύνες μιας τέτοιας αυταρχικής πρυτανείας. Είναι οι φοιτητικές παρεμβάσεις που απειλούν το Πανεπιστήμιο; Ή μήπως η βίαιη καταστροφή των διοικητικών του μηχανισμών με τις απολύσεις και τις διαθεσιμότητες, η οικονομική εξαθλίωση της μεγάλης μάζας των πανεπιστημιακών δασκάλων, η αποψίλωση από κάθε είδους προσωπικό, η οριακή συρρίκνωση της δημόσιας χρηματοδότησης που κλείνει εργαστήρια, πνίγει την έρευνα και κάνει αφόρητη την καθημερινότητα σε αίθουσες, γραφεία και αμφιθέατρα...;

Όσοι ζουν στα ΑΕΙ το σκληρό μιας καθημερινής καταστροφής και προσπαθούν παρόλα αυτά να μείνουν όρθιοι, δημιουργικοί και έντιμοι, ξέρουν πια καλά τους υπεύθυνους. Μια χώρα που η κυβέρνησή της χαρίζει τα χρέη στους ισχυρούς και «σώζει» τις τράπεζες με λεφτά που παίρνει από τους μισθοσυντήρητους και τους συνταξιούχους ενώ οδηγεί τη δημόσια υγεία και την παιδεία στην χρεοκοπία, είναι μια χώρα χωρίς μέλλον.

Ως δάσκαλοι πρέπει καθημερινά να βλέπουμε στα μάτια τους φοιτητές μας και πρέπει να μπορούμε να απαντάμε στην απελπισία τους ή στην οργή τους. Ποιοι αποφάσισαν να θυσιάσουν όλους αυτούς τους νέους και τις νέες στο βωμό της απληστίας των δανειστών και της νομιμοποιημένης ή μη διαφθοράς των διαχειριστών του «δημόσιου συμφέροντος»; Και ποιοι παίρνουν σήμερα το μέρος εκείνων που πράττουν τέτοιο έγκλημα απέναντι σε έναν λαό που χάνει καθημερινά την αξιοπρέπειά του και την πίστη του σε ένα καλύτερο και δικαιότερο κόσμο;

Μυριάδες νέοι βρέθηκαν στο δρόμο στο μακρινό Χονγκ Κονγκ για να διαμαρτυρηθούν γιατί η κινεζική κυβέρνηση ήθελε να προεπιλέξει τους υποψήφιους για τη διοίκησή τους. Αυτό που εκείνοι

θεώρησαν εμπαιγμό για τη δημοκρατία, εδώ εφαρμόστηκε στις διοικήσεις των Πανεπιστημίων. Ένας νόμος που μετέτρεψε την πανεπιστημιακή αυτοδιοίκηση σε ελεγχόμενη ολιγαρχία έδωσε το χρίσμα στον κ. Φορτσάκη. Στο όνομα ποιας δημοκρατίας αλήθεια κόπτεται τώρα ο ίδιος;

Αποδοκιμάζουμε έντονα το ύφος και το ήθος μιας διοίκησης που επιχειρεί να επιβληθεί με την καταστολή και την ευθεία και απροκάλυπτη κυβερνητική στήριξη. Ας μην επιχαίρει ο συνάδελφος Φορτσάκης για τους ύμνους ορισμένων καναλιών και εφημερίδων. Μια πολιτική πρακτική και μια διοίκηση που καταφεύγει σε τέτοια μέσα αποδεικνύει ότι το έδαφος χάνεται κάτω από τα πόδια αυτών που την ασκούν. Αποδεικνύει παντελή έλλειψη πειθούς. Αποδεικνύει πανικό. Η κοινωνία παρότι παραζαλισμένη από την καθημερινή επίθεση σε κάθε είδους συλλογικό δικαίωμα αντιδρά και θα αντιδρά. Ίσως με βουβό τρόπο, ίσως με εκρήξεις που φαίνονται να ξεσπάνε μέσα στη σιγαλιά της υποταγής, αλλά αντιδρά. Στα πανεπιστήμια, όπως συνέβη σε πείσμα των κρατούντων και σε άλλες σκοτεινές εποχές, η δημοκρατία θα νικήσει. Και θα νικήσει σε πείσμα και όσων κραυγάζουν ψευδώς στο όνομά της, σε πείσμα όσων διάλεξαν την απροκάλυπτη σύμπλευσή τους με εκείνους που κατεδαφίζουν μια χώρα ολόκληρη.

Οι καιροί είναι κρίσιμοι. Στο όνομα της ευθύνης μας απέναντι στο μέλλον, στο όνομα του οράματος για ένα δημόσιο δημοκρατικό πανεπιστήμιο στην υπηρεσία της κοινωνίας και όχι των οργανωμένων συμφερόντων στεκόμαστε απέναντι στις πολιτικές που η στάση του κ. Φορτσάκη στηρίζει και επιχειρεί να επιβάλει. Ως πανεπιστημιακοί δάσκαλοι δεν του παραχωρούμε το δικαίωμα να πράττει και να πολιτεύεται στο όνομά μας. Ζητάμε από τις πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις που αντιστρατεύονται τον αυταρχικό αυτό κατήφορο να σταθούν αποφασιστικές και ενωμένες: στα πανεπιστήμια σήμερα κρίνεται το δικαίωμα της αντίρρησης, της αντιπολίτευσης, της αξιοπρεπούς αντίστασης. Και πάνω απ' όλα, το δικαίωμα της επιλογής δρόμων διαφορετικών, δρόμων προς την κοινωνική δικαιοσύνη και την αξιοπρεπή ζωή.

03.11.2014